

ZPRAVODAJ

KLUBU VÝSADKOVÝCH VETERÁNŮ
PŘI VÚ 8280 PROSTĚJOV

63

ROČNÍK XXIII

Číslo 3

Redakční uzávěrka 27.9.2014

Pozvánka na výroční zasedání.

Vážené kolegyně a kolegové členové klubu výsadkových veteránů, uplynul zase jeden rok naší společné práce a je třeba bilancovat. Jménem výboru KVV Prostějov si dovoluujeme pozvat všechny naše členy a zástupce regionálních klubů České a Slovenské republiky na výroční shromáždění KVV Prostějov.

Výroční shromáždění se bude konat tak jako

již tradičně v prostorách Národního domu v sobotu dne 22.11.2014 v 16.00 hod. Výročnímu shromáždění bude ve 13.00 hod. předcházet poradě zástupců regionálních klubů. Na této poradě bude jako vždy vyhodnocena činnost v uplynulém roce a projednány návrhy akcí pro rok příští. Na tuto poradě předpokládáme účast po jednom zástupci jednotlivých klubů. Jméno účastníka porady předsedy je nutno oznámit předem kol.Čtverákoví. Vzhledem k omezenému počtu míst v hlavním sále při vlastním výročním zasedání prosíme vedoucí o

zajištění maximálního počtu 4 účastníků.

Možnost parkování vozidel bude zajištěna v omezeném počtu před Národním domem. Zájemci o zajištění noclehů v Prostějově se musí přihlásit do 16.11.2014 telefonicky nebo emailem na adresu kol. Lejska. Tel. 728 547 426 po 16.00 hod.

Po oficiální části jednání bude následovat volná zábava jejichž součástí bude i bohatá tombola, do které může každý účastník přispět.

Na Vaší účast se těší a srdečně zve výbor KVV.

VÝSADKOVÍ VETERÁNI NA LETIŠTI MĚŘILI SVÉ SÍLY

Na tři dny přijeli do Prostějova na letiště výsadkových veteráni České a Slovenské republiky, aby se zúčastnili 6. ročníku Sportovního setkání. Pořadatelem akce byl Klub výsadkových veteránů Prostějov. Celá akce se uskutečnila v součinnosti s aeroklubem DROPZONE. Právě ta zařadila tandemové seskoky a zázemí pro soutěžící a organizátory. Dalším významným partnerem setkání bylo Ministerstvo obrany České republiky, které tuto akci rovněž podpořilo. 11 tříčlenných družstev se ve čtvrtek 18.9. mezi sebou utkalo v šesti disciplínách (střelba ze vzduchovky, lukostřelba, hod šipkami, hod granátem na cíl, veslování na veslovacím trenážeru a hod míčkem na cíl při tandemovém seskoku). Klub výsadkových veteránů Zlín vyslal do soutěže jako jediný ženy, které postavily samostatné ženské družstvo. Je třeba podotknout, že si toto družstvo mezi muži nevedlo špatně. Zahájení setkání a vyhlášení výsledků byl přítomen primátor města Prostějov Miroslav Pišťák,

zastupující velitel 601. skss a velitel 102. pzpr. Přítomni byli i někteří předsedové vysílajících klubů a předseda představenstva Vojenských výsadkářů Slovenské republiky plk. v.v. Anton Múdry, zároveň nejstarší závodník (81 let). Na počest 6. ročníku Sportovního setkání byl vyvěšen po oba dva dny konání s o u t ě ž e n a prostějovské radnici městský prapor. Celá akce proběhla ve velmi soutěživém duchu, ale v dobré náladě a naprosté pohodě, tak jak je pro veterány zvykem. Rozhodně k pozitivní náladě přispělo nádherné počasí a

večerní grilování při živé hudbě. A jak dopadly výsledky? Bronzová medaile zůstala na domácí půdě a zasloužilo se o ni tříčlenné družstvo KVV Prostějov ve složení (Milan Chovanec, Jozef Struhár a Vladislav Holík). 2. místo si vybojovali veteráni z Jindřichova Hradce (Milan Václavíček, Josef Maloň, František Maňour). Zlato tentokrát putovalo do Chrudimi. Družstvo ve složení (Pavel Mudroch, Jiří Brůna a Jaroslav Pilař) ...ukázalo, že mají pevnou ruku, dobrou mušku, dostatek síly a že do „starého šrotu“ rozhodně nepatří.

Poděkování patří nejen organizátorům akce, ale i oběma výše zmiňovaným vojenským útvarům, které se na akcích KVV Prostějov různými formami pravidelně podílejí. Stejně tak patří poděkování i všem partnerům sportovního setkání, bez kterých by akci nebylo možno v takovém rozsahu a na takové úrovni uskutečnit, především Vojenské zdravotní pojišťovně.

Ženy 2. čs. sam. paradesantní brigády v SSSR v Karpatsko-dukelské operaci.

Od těžkých bojů parabrigády v KDO uplynulo 70 let. Podrobněji byly popsány v publikacích historiků i ve vzpomínkových pracích příslušníků 2. pdb. Rozsah předchozího článku umožnil jen základní informace, které nyní rozšíříme o osudy a vzpomínky žen. Z nich 10 bylo zařazeno v bojových jednotkách parabrigády a dalších 9 v její pomocné rotě, která však zůstávala v kmenovém stavu náhradního tělesa. V těchto hektických dnech se archivní materiály o ženách v podstatě nezmiňují. Všeobecně jen zvláštní rozkaz z 8. září, bod E. V době, kdy se 2. čs. paradesantní brigáda přesunovala z Proskurova do Przemysłu, probíhaly horečné přípravy 1. UF a zvláště jeho 38. armády, k průniku přes Karpaty na pomoc slovenskému povstání. S tím souvisel i přesun čs. parabrigády, který trval čtyři dny. Byl uskutečněn v krátké době, ešalony brigády měly všude, kromě těch s tankovými jednotkami RA, na směru ke Karpatům přednost. Od večera 8. září 1944 do 12. září dojížděly vlaky 2. pdb do starého pevnostního města, které se rychle zavotavovalo z válečných útrap. Rudá armáda ho dobývala z chodu a nacisté neměli čas se ve městě opevnit, ani jej zničit. Zvláštní rozkaz 2. pdb z 8. 9. 1944, čl. 1, určil brigádním jednotkám prostory soustředění u blízkých osad severozápadně od Przemysłu.

a) Wapowce: velitelství brigády, 1. pd prapor, předzvědný oddíl, tankový prapor, štábní rota a baterie 37 mm.

b) Kuńkowce: velitelství protiletadlového oddílu, ženijní a spojovací rota.

c) Ostrów: dělostřelecký a protitankový oddíl, 1. rota VKPL.

d) Letownia: 2. pd prapor a 2. rota VKPL. V blízké pevnosti umístěny sklady paradesantního materiálu, různého přebytečného materiálu, důstojnická zavazadla a sklad min. Jako ochrana zde byla umístěna pomocná rota brigády.

e) V severozápadní části města: týl brigády, autorota, brigádní ošetrovna, osvěta a všechny ženy brigády, které zde budou soustředěny, než dojedou všechny vlaky s útvary parabrigády.

Situace se však rychle měnila a 9. září dopoledne přišel nový rozkaz 1. UF, parabrigáda se měla přesunout do lesa západně od osady Domoradz. Plk Vladimír Příkryl tak vydal ve 13. 40 hod. rozkaz pro přesun, kterým nařídil osu přesunu prvé skupině ve Wapowcích. Dle válečného deníku 1. pd praporu si vojáci brali na tento osmdesátikilometrový pochod pouze zbraně a jeden palebný průměr střeliva, zatímco druhý palebný průměr, který brigáda měla, byl uložen v rakousko-uherské pevnosti Przemysł, tam později také výsadkový materiál. Rtm. Josef Fiala ze štábní roty (vlastním jménem Koutný, obdobně též původně Koutná jeho manželka Anna a dcera Božena) byl ve 2. čs. pdb pomocníkem náčelníka paradesantní služby npor. Teodora

Tlstého. Zodpovídal za přepravu padáků a paramateriálu z Proskurova do Przemysłu, jeho řádné uložení ve staré pevnosti a pozdější předávku výsadkářům Rudé armády. K dispozici měl nejen muže z pomocné roty, též manželku s dcerou. Činnost obou žen z pomocné roty, voj. Anny Fialové (matky) a voj. Boženy Fialové (dcery) byla v září a v říjnu 1944 spojena se skladem padáků, který se nacházel ve staré dělostřelecké tvrzi – Fort VIII „Letownia“. Tvrz se nacházela u osady Kuńkowce a byla součástí vnějšího obvodu opevnění pevnosti Przemysł, která patřila před 1. světovou válkou k největším na evropském kontinentu. Její vnější obranný okruh města měřil 45 km a tvořilo ho 42 tvrzí (z toho 15 velkých a 27 pomocných) a 25 dělostřeleckých stanovišť mezi tvrzemi. Vnitřní okruh měřil 15 km, měl 18 tvrzí a 4 další stanoviště dělostřelctva. Posádku pevnosti v r. 1914 tvořilo 128 tisíc vojáků (pozn. autora, foto a další údaje lze nalézt na internetu: twierdza.przemysl.pl). Božena Ivanová-Fialová je poslední žijící ženou z parabrigády, krátce po válce se vdala, manžel Pavel Ivan byl stíhačem 1. čs. leteckého pluku v SSSR. Právě ona letos 17. ledna, ve výroční den 70. výročí založení 2. čs. pdb v SSSR, pokřtila u 601. skss v Prostějově pamětní odznak vydaný Červenými barety, o. s. Již před lety jsem zaznamenal její vzpomínku: „Otec měl na starosti padáky, byly jich desítky vagonů spolu s míšky a paramateriálem. Tento dlouhý vlak dojel do Przemysłu 12. září 1944 a byl posledním ešalonom 2. čs. pdb z Proskurova. Řidiči naší brigády po tři dny nepřetržitě vše převáželi z nádraží do tavní staré pevnosti, vždyť jen hlavních padáků bylo na 3 000 kusů a k tomu zhruba polovina záložních padáků. Vše bylo uskladněno v kasematech z cihel a betonu, kde byly dlouhé chodby a bylo tam nevlidno, chladno. Původně to byla dělostřelecká tvrz z r. 1881 pro rakousko-uherskou posádku v počtu 5 důstojníků a 200 vojáků. Byly jsme s matkou určeny na pomoc při evidenci tohoto materiálu, postupně se padáky musely rozbalit, dle čísel zkontrolovat a zkompletovat. My jsme byly na privátě v blízké osadě Kuńkowce a denně jsme chodily pěšky blátivou cestou do těchto poměrně zachovalých kasemat. Muži, byli to Volyňáci, zůstávali stále v pevnosti, sklady také střežili. Měli tam kotel, ve kterém všem matka vařila. Později jsme dle rozkazu 1. UF předávali opět každý padák dle čísla důstojníkovi Rudé armády, který si přivezl několik svých poddůstojníků. Naše malá skupina u skladu padáků v pevnosti se tak neúčastnila bojů s parabrigádou a soustředění pro odlet u Krosna. Začátkem listopadu jsme se s matkou vrátily k náhradnímu pluku.“

Obě radistky spojovací roty, svob. Vlasta Kadaňková a svob. Lydie Študničková, za bojů v Karpatech zajišťovaly na stanovišti velitele parabrigády plk. Vladimíra Příkryla spojení jeho štábu s jednotkami. Dle pozdější vzpomínky plk. v. L. Horákové-Študničkové (1927-2004): „Velitelem této radiostanice byl rt. Viliam Korbačka. V jednu chvíli se Němci za protiútok dostali až do blízkosti velitelského stanoviště. Zde již nebyly žádné zálohy, tak štáb i spojari s velitelem spojroty ppor. Ladislavem Meliškem (krycím jménem Štefan Vrkoč) zaujali obranu. My dvě jsme shromažďovaly štábní písemnosti i mapy ke spálení, nepřítele

se na štěstí podařilo zastavit. Ze vzpomínek pamětnic víme, že radistky 1. pd praporu svob. Margita Novosadová a svob. Anna Maletová působily na velitelství svého praporu ve škole v Nowosielcích. Tam na praporní ošetrovnu bylo přinášeno množství raněných. Dle svých možností zde obě pomáhaly při ošetřování. Při kritického nedostatku lékařů pracovaly téměř bez odpočinku ženy ze štábní roty, zejména zkušené zdravotní sestry des. Anastázie Hudečková a des. Helena Sotáková. V podrobnějších vzpomínkách čet. Vandy Vieloškové - Biněvské byl nalezen jen stručný údaj, že „v KDO jsem ošetřovala zraněné, kterých bylo velké množství“. Ze štábní roty rovněž pomáhaly při záchraně raněných des. Marie Steinerová se svob. Valentinou Dorošovou. Sestra z brigádní ošetrovny H. Sotáková, po válce provdaná Dolejší, vzpomněla k datu 20. září 1944: „Po bojích na Dukle, kde byla spousta raněných a mrtvých, mám smutný zážitek, ale s dobrým koncem. Dostaly jsme rozkaz, že se brigáda stahuje do Krosna a bude následovat přesun na Slovensko na pomoc SNP. Měly jsme už vše sbaleno a připraveno na přesun, když nám přivezli těžce raněného vojáka. Byl v tak dezolátním stavu, že nebylo poznat, zda je to člověk, nebo kus zakrváceného hadru. Vrhly jsme se k pomoci, jedna ho myla od bláta, druhá se mu snažila sundat zbytky oděvu, apod. Udělaly jsme tu nejnужnější první pomoc a připravily ho na převoz do nemocnice. Neměly jsme ho do čeho obléci (vše už bylo sbalené), tak jsem vzala svoje druhé spodky i košili a oblékla jsem ho. Nevěřila jsem tomu, že ho do nemocnice dovezou živého. Měla jsem potom velkou radost, když jsem ho koncem dubna 1945 uviděla v Popradu před sebou živého.“ (Pozn. aut., zraněným byl por. Ján Kovačovič z 1. pd praporu, kmenové číslo 0261). Nemáme přesnějších zpráv o nejstarší ženě, rt. Janě Tůmové-Lošťákové z předzvědného oddílu. Tito muži byli od prvního dne v bojích a zejména výrazně pomohli 1. pd praporu v závěrečném boji 19. září o osadu Pulawa. Nutno ještě vzpomenout dalších sedmi žen z přidělené pomocné roty k parabrigádě, celkem v ní bylo devět žen. Svob. Berta Dricsová jako zkušená operační sestra pracovala v KDO na brigádní ošetrovně. Její kolegyně, svob. Ruth Rosenzweigová-Bleicherová (po válce změna jména, R. Rosická) v záznamu uvedla, že „byla pomocnicí brigádního lékárníka por. Jaroslava Albrechta. V bojích na Karpatech jsme působili jen několik dnů u polské vesnice Besko, než brigáda dostala rozkaz k odletu“. Voj. Marie Ljachová, později provdaná Plachá, v rozhovorech po letech již zkrlesně vzpomínala na různé události. K upřesnění sdělila dopisem, že „v KDO byla automatikem ve velitelské rotě 2. pd praporu mjr. Vovsa“. Dle archivních materiálů nutno upřesnit, že krátce po seskocích byla odvelena 1. dubna z tohoto praporu zpět k náhradnímu praporu. Až později byla zařazena do sanitní skupiny pomocné roty u 2. pdb. Její již lety setřelé vzpomínky na KDO, doplňují další pamětnice. Svob. Anna Hricáková, která se po válečných útrapách provdala za příslušníka dělostřeleckého oddílu 2. pdb Jozefa Špinera, v rozhovorech upřesnila: „V Buzuluku, poté v Jefremově i v Proskurově, jsem byla čišnicí v důstojnické

jidelně, velitelem byl rtm. Arnold Fleischmann. Vzpomínám jen, jak jsme v Polsku cestou na frontu stále pochodovali. Naši vojáci bojovali v širokém okolí a my dvě s Marusjou Ljachovou jsme hlídaly prapor parabrigády, ten byl v takové dřevěné bedýnce, kterou jsme nosily celou dobu, asi 7 dní. Pamatuji, jak jsme si s Marusjou daly přes sud široké prkno z rozbitého stavení a houpaly se, již nevím, kterou z nás to napadlo. Když jsme prapor hlídaly, tak jsme někdy i dlouho neviděly žádného čs. vojáka. Jednou za námi zastavily sovětské kaťuše, připravily se a zahájily palbu, to byl nečekaně rachot. A hned poté kolem nás začaly dopadat německé granáty.“

Ze vzpomínky voj. Vilmy Mastellové, provdané po válce za důstojníka 2. čs. pđb Ericha Kafku: „Za bojů v Karpatech děvčata

střežila brigádní zástavu, ta byla v dlouhém pouzdře, tak jako na housle. V době bojů jsme se jednu noc nacházely v přízemním domku s hliněnou podlahou a vybitými okny, strop půdy byl probořený. My děvčata jsme v tom domku seděly potmě na pouzdru od zástavy. Náhle do zahrady vedle domu zajela kaťuše a začala střílet, to byl oheň. Po chvíli do těchto míst spustili Němci palbu. Bylo to strašné, všude jen oheň. Děvčata se polekala a chtěla odejít. Říkám jim, děvčata, máme rozkaz, prapor nesmíme opustit. A přesto některé odešly. Krátce poté zavržaly dveře a někdo vešel dovnitř. Křičím: Heslo! Mužský hlas řekl heslo, které bylo v pořádku. Neznámý vešel blíž k nám, sedl si na zem a povídal: Škoda, že vás nevidím, kolik vás je? Byly jsme jen dvě. Neznámým přichozím byl npor. Martin Obdržálek, který nám sdělil, že je zde

nebezpečno a prapor vezmeme dozadu. A tak jsme se po chvíli všichni stáhli dozadu, na velitelství brigády“. O voj. Natalii Kurucové-Novické a voj. Anně Rusínové-Maskalové nemáme v KDO konkrétní poznatky. Zřejmě také pomáhaly u velitelství brigády jako výše uvedené ženy pomocné roty a s nimi došly do Kroskienka, kde se parabrigáda soustředila pro odlet do SNP. Po bojích byla v Kroskienku rozkazy velitele parabrigády plk. Vladimíra Příkryla povýšena řada mužů a též několik žen: na četaře des. Hudečková Anastázie, Sotáková Helena a Steinerová Marie, na desátníka svob. Dorošová Valentina. Z pomocné roty: na desátníka svob. Dricsová Berta, na svobodníka voj. Fialová Anna a voj. Mastellová Vilma.

V příštím čísle Zpravodaje KVV: Lety čs. parabrigády na pomoc SNP.

Kol. V.Kamenik

Výsadkoví veteráni v divadle.

Klub výsadkových veteránů v Prostějově díky finančnímu příspěvku statutárního města Prostějov zajistil pro své členy a jejich

rodinné příslušníky vstupenky na divadelní představení Divadla Kalich v Praze „Sbohem zůstávám“. Byla to komedie plná zvrátů, někdy i černého humoru, která musela každého diváka příjemně pobavit. Jak by ne, když hráli všem dobře známí herci komedií Iva Janžurová, Jana Paulů, Pavel Zedníček a

Jiří Dulava. Největší obdiv všech diváků a také obrovský potlesk si však zasloužily obě dámy, které po celou dobu představení excelovaly a ovládly jeviště. Zasloužily by si vyseknout hlubokou poklonu a tak to činíme alespoň na papíře.

Kol. H.Jugasová

Nejsme ještě tak staří!

Dne 13. 6. Hostýnskými vrchy duněly výstřely z pěchotních zbraní. To zde klub výsadkových veteránů Holešov za účinné pomoci Městského úřadu a Vyšší a střední policejní školy zorganizoval již 6. ročník soutěže ve střeleckém trojboji z Pi, sportovní malorážky a Sa vz. 58. Velký zájem o tuto akci se projevil v účasti 25 ti tříčlenných družstev klubů z Moravy, Čech a Slovenska. Význam této akce podtrhla i účast místopředsedy MÚ

pana Bc. Chmelaře, zástupce ředitele policejní školy plk. JUDr. Rohála a velitele 102. pzpr pplk. Ing. Sabely. Náš klub reprezentovala 2. družstva ve složení: kol. Zapletal, Petruška, Křivánek a Holík, Lejsek, Kovář.

Velmi dobře organizovaný průběh vlastní střelby lze připsat celému organizačnímu týmu v čele s kolegy Tothem a Hricem. Některé zde dosažené výsledky se rovnají v řadě případů profesionální úrovni a nemuseli by se za ně stydět závodní střelci nebo příslušníci speciálních sil. Dosažené pořadí 1. místo KVVV Praha

2.místo Nové Město 3.místo Nové Město n. V 1.

4. místo 102. pzpr Prostějov. V pořadí družstev jsme obsadili 12 a 14. místo. Nejlepších výsledků v celkovém pořadí jednotlivců na 2. místě obsadil kol. Ruda Zapletal a rovněž druhý byl i v Sa vz. 58. Nemalou pozornost si zaslouží i manželé Maňákoví, kteří se po celou dobu soutěže starali formou občerstvení o připravenost a zdatnost soutěžících. Za příjemný sportovní zážitek a přátelské prostředí lze poděkovat organizátorům této akce a těšit se na další ročník.

Kol.Fr. Lejsek

Hrdinové nesmí být zapomenuti.

Letos jako každý rok náš klub připravil účast na pietním aktu v Resslově ulici v Praze při příležitosti výročí hrdinské smrti výsadkářů, účastníků provedení atentátu na Heydricha. Péči velitele 601.skss byl zajištěn autobus a tak se této akce mohli zúčastnit nejen příslušníci útvaru, ale i členové klubu a kolegové z KVV Holešov.

Důstojný průběh akce podtrhla účast prezidenta republiky a ministra obrany. Potěšujícím byl velký zájem široké veřejnosti

a zástupců KVV z České a Slovenské republiky. Z našeho klubu se zúčastnilo celkem 34 členů. Díky kolegům z KVV Praha byla zajištěna kytice květů, kterou k památníku položili kol. Čtverák a Chudý. Po ukončení této části pietního aktu jsme se přesunuli k památníku parašutistů a odboje do Dejvic k vzdání pocty všem účastníkům odboje.

Ve vystoupení starostky městské části Prahy, byli všichni přítomní seznámeni s významem této akce. Po tomto slavnostním ukončení jsme pokračovali v další části našeho připraveného cíle programu. Vzhledem k některým navigačním problémům s GPS

jsme se nechtěně seznámili s krásnou přírodou u řeky Sázavy. Posléze jsme však dosáhli očekávaného cíle Vojenského muzea techniky v obci Lešany. Očekávání předčilo naše představy a připravené expozice plně uspokojili i ty nejnáročnější účastníky. Tak se naplnila obsahová stránka akce, projevením úcty účastníkům odboje a její historicko - technická náplň.

Za hladký průběh a příjemnou cestu lze poděkovat především veliteli 601.skss, kol. Čtverákovi a Chudému a podpoře orgánů statutárního města Prostějov.

Kol.Fr. Lejsek

Elitní velitelé vyměnili uniformy za sportovní oblečení

Občanské sdružení „Červené barety“ uspořádalo v sobotu 28.6.2014 2. ročník pochodu „Po stopách 22. výsadkové brigády. Tento ročník nesl název po druhém veliteli pplk. Miloslavu Juříčkovi. Že byl o akci veliký zájem a akce byla úspěšná, svědčí i

účast téměř tisícovky sympatizantů a pořadatelů.

Nad UVZ Hamry a přilehlém okolí se to hemžilo červenými barety. „Byl to naprosto skvělý a neopakovatelný víkend, sešli jsme se zde s kamarády poprvé od vojny po 45 letech“, svěřil se jeden z účastníků pochodu, který dal dohromady 12 kamarádů, kteří v letech 1967 – 1969 sloužili u této jednotky. Vážnost akce a její sportovní charakter posvětili svoji osobní účastí i bývalí velitelé VÚ 8280 Prostějov včetně Náčelníka

generálního štábu AČR a devátého velitele v pořadí, který této jednotce velel, arm. gen. Petra Pavla. Pozvání přijal i primátor města Prostějov Miroslav Pišťák, který byl rovněž hlavním partnerem pochodu. Záštitu nad celou akcí převzala 601. skupina speciálních sil generála Františka Moravce. Velkou oporou pro pořadatele byl další partnerem pochodu - Klub výsadkových veteránů Prostějov. Pochodníci se tak mohli setkávat na stanovištích s bývalými kolegy, či veliteli. K dnešnímu dni velelo této elitní

jednotce s působností v Prostějově 13 velitelů. Přítomno bylo 10 velitelů a vdova po prvním veliteli Františku Mansfeldovi paní Věra Mansfeldová. „Je to pro nás velká čest, že přijali pozvání takřka všichni velitelé a nesmírně si toho vážíme,“ řekl předseda sdružení Jindřich Starý jun. Letos obdrželi účastníci pochodu navíc i bulletin nazvaný „Stopy 22. výsadkové brigády“ Tuto publikaci zpracoval Miloslav Juříček jako svůj příspěvek všem stopařům, kteří šli ve šlépějích všech výsadkářů, kteří na těchto místech cvičili. A tak jako loni, tak i letos si z pochodu odnášeli kromě zážitků a puchýřů i pamětní odznak na stuze s vyobrazením druhého velitele.

„Když naše občanské sdružení vznikalo, dali jsme si za cíl, že budeme propagovat různými formami historii a tradice výsadkových jednotek a výsadkových vojsk a budeme oslovovat širokou veřejnost. A myslím si, že se nám to daří,“ konstatoval předseda Starý. „Je skvělé, že tyto akce neoslovují jen výsadkové veterány, jak by si na první pohled mohl někdo myslet, ale především mladou generaci a to je dobře,“ doplnil jeho slova další organizátor Michal Mucha. Občanské sdružení „Červené barety“ připravuje do budoucna spoustu projektů, některé už spustili. Jindřich Starý k tomu dodává:

„Věříme, že se v lidech opět objeví nějaká hrdost a příslušnost k něčemu a že najdou a objeví ty svoje vzory. Protože osobností máme v historii opravdu hodně.“ A skromně dodává: „mou největší osobností a vzorem je můj otec.“

Největším oceněním pro pořadatele byla asi

sms zpráva od Náčelníka generálního štábu AČR arm. gen. Petra Pavla napsaná po akci, která pořadatelům dodala pořádnou chuť do další práce. Napsal: „Jindro a Michale, velký dík a uznání za organizaci opravdu skvělé akce. Měl jsem z toho moc příjemný sportovní a hlavně lidský zážitek. Ať se vám daří.“

Kol.M.Mucha

Účast na střelecké soutěži „O Pohár Primátora města Prostějova“

Dne 20. 6. 2014 jsme od Magistrátu města přijali pozvání na střeleckou soutěž ze služebních revolverů MP „O Pohár Primátora města Prostějova“. KVV Prostějov reprezentovalo družstvo ve složení: kol. Rudolf Zapletal, Vladislav Holík a František Chudý. Soutěže se účastnilo 34 tříčlenných

družstev, ve kterých jsme ve velmi náročné konkurenci profesionálů - policistů, vojáků, střeleckých klubů, obsadili pěkné 6. místo. Děkujeme Magistrátu města za pozvání, bezchybnou a vynikající organizaci i logistické zabezpečení střeleb řediteli soutěže Mgr. Janu Nagymu.

Kol. Fr.Chudý

Smolenice.

Na pozvání KVV Bratislava a obce Smolenice se zúčastnili 16.8. vzpomínkového aktu k 100. výročí udělení patentu vynálezci padáku Štefanu Baničovi naši kolegové Stavňý a Lejsek s manželkami a kolega Řepka. Význam této události je důležitý nejen pro kolegy ze Slovenska, ale i pro celou výsadkovou sportovní i armádní veřejnost. Při této příležitosti se také konal

seminář k historii a současnosti parašutismu. Jako přednášející vystoupili kolegové Tuček - o použití padáku v ozbrojených silách a hromadné výsadky armády. Kolega Hoško - historie a současnost sportovního parašutismu. Kolega Řepka - symbolika výsadkových jednotek a kolega Zámečník-Banič a jeho poslání.

S velkým zájmem se setkala výstavka, kterou připravil kolega Řepka k symbolice parašutismu. Velmi důstojně probíhal vlastní

pietní akt a to nejen před Obecním domem u pomníku Štefana Baniče, ale i na hřbitově za účasti široké veřejnosti. Součástí oslav byl společný seskok příslušníků klubů do prostoru obce Smolenice.

Poděkování patří nejen starostce obce Smolenice Pavlíně Hornáčkové, kolegům z KVV Bratislava, ale i kolegu Řepkovi, který připravenou výstavku dopravil na místo vlastními silami vlakem v „ruksaku“.

Kol.Fr.Lejsek

Zájezd Rohatec

Předposlední srpnovou neděli 24.8.se vydali členové KVV Prostějov do obce Rohatec na tamní událost „Rohatecké hody“.Po příjezdu nás ve svém rodišti přivítali bratři Chromkové..Bratr kol.Jaroslava Chromka,plk.v.v.Jan Chromek nás okružní jízdou po obci seznámil s její historií a současností.Následovala návštěva kostela s hodovou mší,kde nás velmi zaujal přístup místních obyvatel k lidovým tradicím.Posléze jsme navštívili místní restauraci „U Pačáčů“kde nás nasytili a napojili výborným jídlem i pitím.Takto posílení jsme se vydali na slavnostní hodový průvod,kde jsme mohli obdivovat nádherné místní kroje.Průvod se stárkem došel k obecnímu úřadu ,kde žádali pana starostu o

schválení začátku hodů.Po tomto kulturním zážitku jsme se přesunuli autobusem do památkové rezervace s lidovou architekturou obce Petrov-Plže.V areálu se nachází okolo 80 bílo-modrých vinných sklepů budovaných od 15.století.Po prohlídce tohoto lidového skvostu byla zajištěna ochutnávka vín s malým občerstvením v jednom ze zdejších vinných sklípků.Ve večerních hodinách jsme spokojeni a v dobré náladě se vraceli domů.Za všechny zúčastněné bych chtěla ještě jednou touto formou poděkovat plk.v.v.Janu Chromkovi za krásné prožití nedělního dne.

Kol.I.Skrbková

Účast na X. ročníku Memoriálu

Ve dnech 27. – 29. 8. 2014 byl Klubem výsadkových veteránů Jindřichův Hradec organizován X. ročník Memoriálu zakladatelů výsadkového vojska gen. Karla Palečka, gen. Rudolfa Krzáka, plk. Josefa Černoty a vynálezce padáku Štefana Baniče ve sportovních disciplínách. Náš klub se samozřejmě aktivně účastnil a do tohoto sportovního klání nasadil dvě družstva. 1. družstvo ve složení: kol. František Chudý, Jaroslav Kovář a Milan Chovanec, 2. družstvo ve složení: kol. Michal Mucha, Jozef Struhár a Jaroslav Spáčil. Soutěž byla sestavená z 5ti disciplín a to 2 x ve střelbě ze vzduchovky, kde první byla mířená střelba a druhá na sklopné terče. Dalšími disciplínami byly - hod granátem na cíl, šipky a veslařský trenážer. V jednotlivcích se nejlépe umístili: kol. Jaroslav Kovář, který si odnesl pohár za 1. místo v hodu šipek. - kol. Jozef Struhár, vybojoval 3. místo na veslařském trenážeru. Celkově se v jednotlivcích nejlépe

XVII. SETKÁNÍ PARAVETERÁNŮ

XVII. setkání paraveteránů příslušníků PP 71 s paraveterány výsadkových klubů České a Slovenské republiky se konalo tradičně ve starých Splavech - Borném ve dnech 6. - 8. 6. 2014. Součástí setkání byla i výstavka výsadkové výstroje z muzea PVO s.r.o. Zákupy.

První paraveteráni a příznivci obou pohlaví přijížděli již v pátečních večerních hodinách. Někteří sami za volantem svého vozidla, jiní díky doprovodu svého potomstva. Ti, kteří přijeli vlakem byli z nádraží ve St. Splavech na Borný dopravováni kolegy V. Jedličkou a Fr. Hlouškem. V kempu všechny očekávalo ubytování v dobře vybavených čtyřlůžkových chatkách a poté chutná večeře podávaná ve společenské místnosti kempu, který po léta provozují manželé Vlasta a Mírek Plesarovi. Když už je jmenuji, patří se napsat, že právě jim a personálu patří náš dík za výborné ubytování a skvělou stravu po celé tři dny setkání. Na setkání bylo přítomno 69 účastníků. Nejstarším byl 91letý pplk. v.v. Jiří

Pietní vzpomínka na Jana Kubiše.

V sobotu 21.6. jsme byli pozváni do Dolních Vilémovic k uctění památky našeho patrona Jana Kubiše plk.in mem, která se konala v odpoledních hodinách. Přesto jsem vyrazili již dopoledne, abychom se setkali nejen se známými, ale navštívili i domek Kubišů, případně si prohlédli výstavku historických zbraní, výstroje a dalších exponátů historických klubů, které se zúčastnili této akce, včetně roty „Nazdar“, klub „Erika“, část roty aktivních záloh z Jihlavy a další. Po příjezdu a přivítání starostkou obce p. Jitkou Boučkovou, jsme byli pozváni na kávu a domácí štrůdl, který

umístil Jozef Struhár, který zazářil celkovým 3. místem. Z 18 soutěžních družstev jsme obsadili 2. a 4. místo. Putovní pohár nám opět unikl, tento získal klub organizující X. Memoriál – Jindřichův Hradec. Poháry a medaile předával předseda KVV J. Hradec kol. Petr Čejka, velitel 44. Impr, starosta města J. Hradce a NGŠ arm. gen. Ing. Petr Pavel, MA.X. Memoriál nebyl vyplněn pouze sportovními kláními. Byly zde k zhlédnutí i další akce, které zpříjemnily pobyt nejen soutěžících, ale i ostatních členů KVV z ČR i SR. 1. večer obohatil volný čas strakonický dudák a poté vystoupení brněnského souboru „ONDRÁŠ“. 2. večer nám zpříjemnila country skupina. Kulturní vystoupení bylo zakončeno krásným, barevným ohňostrojem. V průběhu setkání jsme měli možnost prohlédnout si krásné město Jindřichův Hradec s jeho zajímavými památkami i jednou zvláštností, kterou oplývá svou jedinečností nejen v ČR, ale i v Evropě. V bývalé hasičárně U sv. Floriána aqua show, doporučuji navštívit a zhlédnout. Impozantní výstavkou na plošných tablech, byly fotografie začátků

Krchov, kterého přivezl z pošumavské Sušice jeho syn. Dali by se jmenovat i další „duchem mladíci“, ale rád bych jmenoval ještě alespoň plk. v.v. Vlastu Galláta, kterého z Pardubic přivezla jeho vnučka.

Slavnostní schůze se konala v sobotních dopoledních hodinách. U stolu pro čestné hosty zasedli ze slovenských KVV kolegové Anton Múdrý a Mudr. Ján Hanák s manželkami. Za české KVV to byla kolegyně Eva Plesarová a Mirkem Plesarem. Byli to právě oni, kdo z popudu „zliňáka“ Přemka Svozila byli organizátory této akce, která se prvního konala v roce 1993. Čestným předsedou těchto setkání býval dlouholetý velitel 22. výsadkové brigády a 22. pluku plk. v.v. František Mausfeld. Dnes nese jeho jméno KVV Liberec, který je už čtvrtým rokem pořadatelem tohoto setkání.

Po vydání pocty klubové zástavě a minutě ticha za všechny zesnulé paraveterány bylo vzpomenu těch, kteří stáli v roce 1947 v severočeských Zákupích, Hradčanech u Mimoně a ve Stráži pod Ralskem u zrodu výsadkových jednotek čsl. armády. Jméno prvního velitele VV čsl. armády gen. K. Palečka, gen. R.S. Krzáka, plk. Jos. Černoty, plk. Vlad. Maděry a dalších jsou a budou i v

pekly domácí hospodyňky, jsme se rozešli po jednotlivých částech jednotlivých klubů, kde rovněž probíhala soutěž pro děti - speciální výcviková škola - kde si děti procvičili nejen své vědomosti, ale i různé překážky, střelbu ze vzduchovky, hod granátem, ale i znalosti z historie formou testu.

Velice dobré exponáty představil klub voj. historie Erika, který měl dobové zbraně, výstroj a výzbroj včetně uniforem z období 2. sv. a krásné bylo i to, že jeden z obdivovatelů J. Kubiše, byl oblečen sice civilně, ale dobově ze čtyřicátých let, včetně toho, že vystupoval jako Jan Kubiš a měl doprovod mladých slečen, rovněž oblečené do protektorátní doby.

Navštívili jsme samozřejmě i domek

výstavby 2. čs. parabrigády, přes poválečný vývoj výsadkových vojsk až po současné období činnosti výs. jednotek v Prostějově, Chrudimi i J. Hradci. Při příležitosti udělování ocenění ze soutěžního klání, byly předány i pamětní odznaky a medaile sourozencům Krzákovým, zakladatelé výs. jednotek. Naším členem KVV kol. Michalem Muchou, byla předána medaile za Občanské sdružení „Červené barety“ paní Miroslavě Holubové, dceři legendárního velitele partyzánské skupiny „Jan Sladký Kozina“ por. Vasilu Kiše. Celé setkání a sportovní akce byly předsedou KVV J. Hradec kol. Petrem Čejkou, dalšími organizátory KVV a 44. Impr. J. Hradec velmi dobře připravena a zařízena. Mimo soutěžních družstev našeho klubu se X. Memoriálu účastnili: manželé Staří, Lejskovi, Jeremiášovi, kol. Kořínková, Jáhnová a předseda našeho klubu kol. Čtverák. Celkový dojem ze setkání kolegyně a kolegů v Jižních Čechách, kde se uskutečnil X. Memoriál, je velmi dobrý. Poděkování patří předsedovi KVV J. Hradec kol. Petru Čejkovi a celému org. týmu.

Kol. Fr. Chudý

dalších letech symbolem výsadkových vojsk. Bohužel ti všichni se stali předmětem persekuce a žalářování Reicinovy kliky v padesátých letech minulého století. Za hosty vystoupil kol. Múdrý, Mudr. Ján Hanák a kol. Vlasta Gallát.

O další budoucnosti těchto setkání promluvil kol. Jar. Chromek. Příslušníci PP 71, kteří sloužili u jmenovaných posádek převzali upomínkové odznaky a všichni další účastníci obdrželi pamětní listy. V sobotních odpoledních hodinách si někteří účastníci prohlédli výsadkové museum v Mladé Boleslavi. Celá akce byla ukončena hymnou výsadkářů.

Ze setkání se pro vážné zdravotní důvody omluvilo více jak dvacet paraveteránů z obou republik.

Co napsat na závěr... To co se započalo v roce 1947 v Zákupích pokračuje v současné době v Prostějově, v Chrudimi, či ve slovenské Žilině. Pochopitelně za jiných technických podmínek a za jiné mezinárodní situace.

Není náhodou, že v současné době je náčelníkem G.Š. České armády vojenskou profesí sám bývalý prostějovský výsadkář arm. gen. Petr Pavel.

Kol. Jos. Stahl

Kubišů, který je po zdařilé rekonstrukci, ale stále mu chybí expozice, kterou slibuje Voj. hist. ústav již delší dobu, ovšem zatím zůstalo pouze u slov a na tohle téma padlo hodně námětů a názorů. V odpoledních hodinách jsme se zúčastnili uctění památky u pomníku padlých občanů D. Vilémovic za přítomnosti čestné stráže v dobových uniformách a našeho klubového praporu, kde jsme položili kytici jako další hosté této vzpomínkové akce. Po skončení, jsem se pomalu rozloučili a dali se na cestu domů. Dík patří našim členům - Jirka Bendák, Josef Gall, Jarda Morkus, Víťa Kramář a předseda klubu Jarda Foršt, kteří se zúčastnili této akce a reprezentovali tak náš klub.

Kol. J. Foršt

Slavnostní vyřazení absolventů Univerzity obrany.

Předseda klubu Jaroslav Foršt byl pozvaný rektorem UO spolu s dalšími představiteli společenských organizací na slavnostní vyřazení nových absolventů v pátek 25. července. Mezi významnými hosty byl ministr obrany pan Martin Stropnický, 1. zástupce NGŠ gen.mjr. Ing. Miroslav Žižka a další představitelé z ČR, jihomoravského kraje, představitelů města Brna atd. Nástupiště v kasárnách Šumavská bylo kolem dokola obsazené rodinnými příslušníky, na ploše nastoupeno 221 nových absolventů, po příchodu hostů na tribunu byl celý akt zahájen příchodem bojového praporu

Vzpomínka stále živá – 42 let od bulharské tragédie

Idnes, po 42 letech od tragické nehody 21. září 1972, kdy v husté mlze zahalující železniční přejezd u bulharské vesničky Glnbnik, došlo ke střetu autobusu s naší výpravou a projíždějícím rychlíkem, je vzpomínka na ty, kteří tehdy při 6. Mistrovství spřátelených armád zahynuli, živá. Jedna z největších sportovních tragédií si vyžádala životy reprezentantů státu i armády v parašutismu, ale i jejich trenérů a funkcionářů ministerstva obrany, výsadkového a leteckého útvaru. Dcera tehdejšího velitele Armádního sportovního družstva parašutismu Stanislava Blažeje paní Viera Malíková to vyjádřila přílehlavě: „...je trpkou ironií osudu, že jejich životy, pracovní naplněné i nebezpečnou činností mezi nebem a zemí, ukončilo železniční neštěstí“. Dovolte, prosím, připomenout jména těch, kteří se nesmazatelně zapsali do historie nejen naší armády, ale i Československa: plk. Ing. Miloslav KRŠKA (MO), plk. Ing. Jiří STÁREK (VÚ 8280), plk. Stanislav BLAŽEJ (ASD), pplk. Jaroslav JEHLIČKA (ASD), pplk. Jaroslav HAVRÁNEK (VÚ 9333), npor. Václav KUMBÁR (ASD), npor. Josef POSPÍCHAL (ASD), npor. Oldřich VARMUŽA (ASD), npor. Luboš MAJER (ASD), des. František SLEŽUK (ASD) a des. Jaroslav SVOBODA (ASD). S

KVV Hradec Králové

Zdeněk Kaplan „Absolutní mistr světa v parašutismu“, byl jedním ze zakladatelů Klubu výsadkových veteránů v Hradci Králové. U příležitosti 10. výročí úmrtí, pro trvalé uctění jeho památky, navrhli členové klubu připojit jeho jméno do názvu našeho klubu. Stalo se tak po projednání s rodinou a udělením souhlasu rodiny.

Nový název nyní je: Klub vojenských výsadkářů Zdeňka Kaplana v Hradci Králové. Klub je současně členem 11. odbočky Svazu letců ČR v Hradci Králové.

KVV SR

Dne 22.8.2014 byli v Žilině na Směnu přijaty změny Stanov KVV SR a zároveň byl schválen nový prezident, jenž se stal plk.v.v.Jozef Tuček.CSc,viceprezidentem byl zvolen kpt.v.v.František Glatter,viceprezidentem pro ekonomiku pplk.v.v.Viktor Puchovník,tajemníkem voj.v.v.MUDr. Ján Hanák.Blahopřejeme nově zvoleným představitelům KVV SR.

OPUSTILI NAŠE ŘADY

28.7.2014 odešel do výsadkového nebe ve věku 83 roků člen KVV Olomouc Zdeněk Hamerník, sportovní parašutista a vychovatel mladých parašutistů.

18.9.2014 opustil řady ve věku 90 let kolega KVV Brno plk.v.v.Ing.Mojmír Res, v roce 1945 se podílel aktivně při osvobození Brna.

Čest jejich památce!

za zvuků vojenské kapely z Olomouce, prapor doprovázela čestná četa vojáků pražské posádky. Poté, pod velením nastoupených absolventů velitel posádky plk.gšt.Milan Marek předal hlášení MO a ten za doprovodu rektora-velitele br.gen.Ing. Bohuslava Příkryla provedl přehlídku nastoupených absolventů. Po pozdravu byly projevy ze strany ministra obrany a gen.ing. Žižky, pokračovalo předání odměn nejlepším absolventům a poté byl symbolicky pasovaný slavnostním mečem jeden vynikající absolvent -por.Holub rektorem UO. Po blahopřání absolventům bylo zaveleno k slavnostnímu pochodu. V té době prolétly nad nástupištěm tři vrtulníky- 1 Mi- 17 a 2 Mi-24 a za nimi ve větší výšce pozdravili všechny přítomné průletem 2 Gripeny, což bylo velmi působivé. Slavnostní pochod byl proveden za doprovodu hudby před tribunou s nástupem

na výchozí místa. Poté bylo veleno k odchodu bojového praporu v doprovodu čestné čety. Poslední povel byl k rozchodu, kdy všichni absolventi uzavřeli svůj studijní rok vyhozením služebních čepic do vzduchu a rozešli se za svými rodinnými příslušníky. Výteční absolventi spolu s námi, představiteli spol. organizací a dalšími hosty VIP byli pozváni na společenský raut na klub UO. Vyřazení absolventů poté pokračovalo v divadle, kde byl proveden promoční slib. Celý ceremoniál byl nejen na vysoké úrovni, ale pozvedl svým průběhem význam armády ČR na veřejnosti a v myslích všech přítomných. Po skončení nástupu vystoupilo 9 vojáků z pražské posádky s mažoretkovými cviky s přehlídkovými puškami a jejich asi 10 minutové cvičení vyvolalo ohromný ohlas.

Kol.J.Foršt

úctou vzpomínáme i na oběti neštěstí z řad pořadajících. Se zraněními katastrofu přežili naši kolegové: pplk. v.v. Ivan HOŠŠO a mjr. v. v. Bedřich CHUDOBA (ASD). Jsme přesvědčeni, že k památníku stojícímu nedaleko místa neštěstí i k tomu, který nám připomíná naše kamarády a přátele v prostorách současné Dukly, přibude v nejbližších dnech nejedna květina, jako projev úcty a díky za jejich práci, která vytvořila pevný základ, na kterém stojí i naše nová, úspěšná státní a armádní reprezentace v parašutismu. Čest jejich památce!

Kol.O.Hájek

Jubilea našich členů KVV Prostějov:

65 let – Milar Miroslav ,Cetkovský Jiří ,Křivánková Zdena. 70 let – Hájková Věra. 80 let – Hromjak Jozef.

Vydává Klub výsadkových veteránů Prostějov, pro potřeby svých členů. Neprodejné.

Kontaktní adresy:

Ing. Jindřich ČTVERÁK - předseda
B.Šmerala 15, 79601 Prostějov,
tel. 737 623 540
email - jindra.ctverak@seznam.cz

František LEJSEK - předseda redakční rady
Šárka 34, 79601
tel. 728 547 426
email - fr.lejsek@seznam.cz
Bc. Iveta SKRIBKOVÁ
členka výboru a redakční rady
Dolní 24, 79601 Prostějov
email - iveta.skrbkova@email.cz
Účet 188 989 286, kód 0300